

Carl Michael Bellman

No. 53.

A *Tanto-i* vámsorompó alatt, *T-nél,*

pegy őszi éjszakán lezajlott csihipuhiról

Sört ha vedelt s a sörre
sapszot,

Szárnya lankad, oly nehéz:
Sárba letottyan
égmagasból,

[illegible]

Hogyha betermelt, <Cselló>

Lomha a hangszerre, orra
vörös,

Bárha ép, csupán sörös.

Nem szökik égi tűz dalába,

Kedv nélkül fogott vonót,

Tanto-i vámon át a kácsa
Épp ilyen tunyán totyog.

Hallga, be zsörtöl! <Cselló>

Hízik a pörtől, <Cselló>

S húrja ha peng, a vonója
nyekeg:

Hess, olympi kellemek!

Prószit! A páskumszéli
korcsma

Híres, s jó a gazda ott:

Potroha nagy, serény a
torka,

Sörbe fojtja bánatod.

Verd csak a taktust! <Cselló>

Jót nyakalunk most. <Cselló>

Pajta, mező, tanya körben
a táj,

Varjulárma fülbe váj.

Ott az a matróz kést ragad már,

Itt öreg segéd borong.

Csin-csin, igyál velem,
galambom!

Hisz nyakalni, falni jó;
Fűszeres itt a sör, van
abban

Citrom, szerecsendió.

Rajta, hugocskám, <Cselló>

Táncba, mulass ám! <Cselló>

Körbe kering a hajós meg
a lány,

Járja csizma és topán.

Hát az a bőrsapkás ki
volna,

Ki csipáját dörgöli?

Kriglit emel, szuszog,
bedobja,

Majd pipáját tömködi.

Csak vigyorog, de <Cselló>

Kortyol is egyre, <Cselló>

Kapzsi, szentfazék pofa.
Lesz baja nyomban, <Cselló>

Hogyha betoppan <Cselló>

Pár bedagadt szemü,
durva lator:

Mocskos körmök, tömpe
orr.

Törd be az orrát,
vaskobakját,

Tépd a gazt, ez ám a tánc!
Rusnya szemébe vágd a
flaskát,

Megdögölsz, rühes finác!
Ő vala éppen <Cselló>

Az, ki a héten <Cselló>

Rézcsöveinkre sunyin
lecsapott:

Főzőnkért fizetni fog.

Tudd meg: örömtől zeng a
kocsmá,

Ám a vége kés, halál.

Tudd meg: a véred hull a
snapszba,

Tósztom hullád hallja már.

Forte, te ördög! <Cselló>

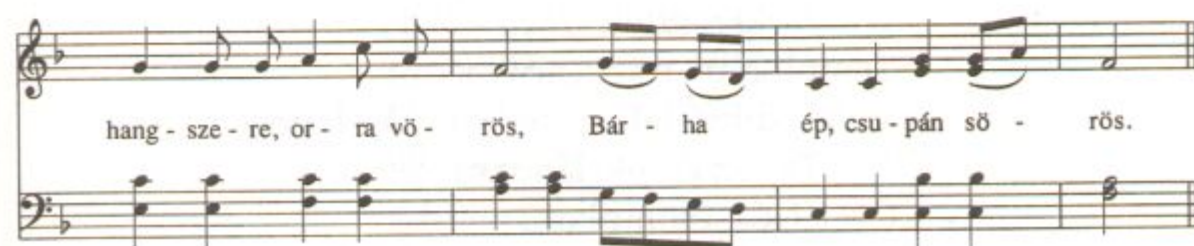
Fújd meg a kürtöt! <Cselló>

Verd a pofáját, tépd a
zekét!

Üsd! De mégse – állj, elég!

(Baka István fordítása)

Sört ha ve - delt s a sör - re snap - szot, Szár - nya
 Sár - ba le - toty - tyan ég - ma - gas - ból, Tom - pa,

[illegible]